

1. INTRODUCCIÓ

L'interès per la conservació de la salut és un fet que afecta tota la societat —tothom pot estar malalt, tothom es mor— i en el qual els metges tenen un paper de tècnics qualificats i poden ajudar amb el seu saber. Fins fa poc l'acció dels metges ha estat molt més individual que no pas col·lectiva. Però, en l'estat actual de la qüestió, han d'ésser els qui dirigeixen la societat, si volem fer-ho en benefici d'ella, els qui apliquin d'una manera adequada l'ajut que els donen aquests coneixements tècnics.

Sovint els metges han hagut de cridar l'atenció dels homes de govern, en veure la manca d'acció dels qui exerceixen el poder, quan no llur desídia autèntica envers les necessitats sanitàries de la població.

Ara fem un repàs del que ha estat històricament aquesta qüestió aquí. Hi trobem clarament tres etapes. A la primera es van recollint els fets, al començament aïllats, després més cohesionats, i s'hi estudien les qüestions més clàssiques: les formes d'assistència; l'exercici de la medicina; algunes formes de previsió; el funcionament de les institucions, principalment els hospitals i l'ensenyament.

La segona etapa, que es centra principalment en el nostre segle XIX, ultra els problemes anteriors, també existents, marca el compromís personal de bastants metges, que expliquen els fets, donen llurs opinions i assenyalen clarament la posició d'una part de l'estament mèdic enfront dels problemes socials relacionats amb la salut. Sensibilitzen lentament els altres companys —aquesta tasca costarà de fet un segle— i aporten llur visió tècnica i humana a alguns del greus problemes d'una societat que experimentava modificacions molt pregones.

A la tercera etapa els metges assenyalen ja que les decisions han d'ésser preses pel poder públic. Marquen quins són els camins adequats i estan de fet en condicions de dirigir plenament i eficaçment la política sanitària del país. És el nostre temps.

Els nostres metges saben ara què cal fer per a conservar i millorar la salut global de la població. Saben què s'ha de dir sobre aquestes qüestions als homes públics, perquè assolir ara un nivell sanitari elevat, aprofitant totes les possibilitats de la ciència, és un problema principalment polític. Saben què s'ha de fer; el que cal és decidir-se a fer-ho.

Aquesta és l'evolució que ens marca aquesta taula en tres grans etapes: estudi de qüestions, més o menys aïllades; sensibilització i creació d'una consciència dels problemes; aportació de solucions concretes a punt de fer-les servir.

JACINT CORBELLÀ